

Mit ad nekem Jézus neve?

Kegyelem nektek és békesség! Istentől, a mi Atyánktól, és a mi Urunktól, Jézus Krisztustól! Ámen. Kedves Testvéreim! Hallgassátok meg a mai napnak, karácsony nyolcadik napjának igéjét, ahogyan megírva találjuk a Lukács szerinti evangélium második fejezete 21. versében a következőképpen: „Amikor pedig eljött a nyolcadik nap, és körül kellett őt metélni, a Jézus nevet adták neki, ahogyan az angyal nevezte őt, mielőtt még anyja méhében megfogant.” – Urunk, a mi életünk sokszor nem találja a helyét ebben a világban. Mutasd meg a helyünket ebben az új évben – neved erejével! Ámen.

Kedves Testvéreim!

A náci Németországban az igeszakaszunk első felét kihúzták a Bibliából. Még gondolni sem lehetett arra, hogy Jézust körülmetélték, azaz arra, hogy Jézus zsidó volt. Scholz László, a sok évtized nehéz helyzeteiben bátor kiállású evangélikus lelkész e sorokat írta erről a „Lelkipásztor” újság címdalán 1941-ben: „Kötelesek vagyunk szolgálni mind zsidóknak, mind görögöknek – mind magyaroknak, mind más nemzetiségeknek – mind európaiaknak, mind ázsiaiaknak – mind evangélikusoknak, mind katolikusoknak – mind művelteknek, mind parlagiasoknak. Evangélikus lelkipásztor nem osztogathatja vigasztalását a vigasztalást kereső okmányai szerint. Vállal mindenféle fajta üldözést és szenvedést, amely hivatásának ilyen egyetemes betöltése miatt éri. Nem szabadhatjuk meg Istennek, kit küldjön elénk. Nem szabadhatjuk meg magunkban, hogy merre *nem* megyünk. Isten megszabta már a szolgálatunkat, amikor a világ közepén állította fel – a keresztet.” Példaadó, hogy sok ilyen kiállítás volt az egyházban a vészterhes idők alatt. Legyen példa ez nekünk a mai mindennapi életünkben is. Nem szabadhatjuk meg magunkban, hogy merre *nem* megyünk. ...

A körülmetélés értelme azonban ennél az első példánál jóval gazdagabb. Az oltár előtt felolvasott ószövetségi igéből nyilvánvaló, hogy a körülmetélés az Istennel való szövetség megtartásának az egyik jele volt. Sőt – Mózes ötödik könyve alapján (5Móz 10,16) – **a szív körülmetéléséről is beszéltek, azaz: az Istennel szemben mutatott engedetlenség elhagyásáról.** „Az a körülmetélkedés, amely a szívben van. Lélek szerint és nem betű szerint. Az ilyen dicsérete nem emberektől van, hanem Istentől.” – írta Pál apostol a Rómaiakhoz írt levelében (Róm 2,29). Az oltár előtt felolvasott igében pedig így írt: „Krisztusban tehát nincs zsidó, sem görög, nincs szolga, sem szabad – nincs férfi, sem nő – mert ti *mindnyájan egyek* vagytok Krisztus Jézusban.” (Gal 3,28).

Mi mindnyájan egyek vagyunk a Krisztus Jézusban. Most kezdjük megérteni az igeszakaszunk második felét, Jézus Istentől kapott nevét. **A Jézus név jelentése: Isten a megváltás.** Ezt a nevet teljesítette be Jézus a küldetését lezáró, és önmaga nekünk ajándékozását végérvényessé tevő – kereszthalálával. „Ezért fel is magasztalta őt Isten mindenek fölé, és azt a nevet adományozta neki, amely minden névnél nagyobb, hogy Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieiké, földieké és föld alattiaké; és minden nyelv vallja, hogy Jézus – Krisztus – Úr, az Atya Isten dicsőségére.” (Fil 2,9-11). **Mit vallunk akkor, amikor azt mondjuk, hogy Jézus – Krisztus?** Messze nem csak annyit, hogy Jézusnak a keresztnéve után odatesszük a vezetéknevét is, a Krisztust. A „Jézus – Krisztus” azt jelenti, hogy a názáreti Jézust a Krisztusnak, azaz Isten Fiának, a sokszorosan megígért Messiásnak, a Megváltónak tartjuk. Ő egyben Úr is, Küriosz, azaz: Isten. A Mennyei Atyával egylényegű Isten, aki még akkor is száz százalékban Isten maradt, amikor száz százalékban emberré született ezen a földön, ahol a nyolcadik napon körülmetélték, és a Jézus nevet adták neki.

Mit jelent nekem Jézus neve? Mit érzek, amikor kimondom magamban, vagy hangosan azt, hogy: Jézus? Számonkérést – vagy szeretetet? Kööttséget – vagy szabadulást? Idegenséget – vagy bensőségességet? Ridegséget – vagy személyességet? Közönyt – vagy tette hívást? Háborúságot – vagy békességet? – Még sok ilyen kérdés lehet benned arról, hogy milyen kapcsolatban vagy Jézussal. Kérlek, hogy gondolkodj el azon majd otthon, hogy mit jelent neked Jézus neve. Kérlek, hogy időről időre tedd fel *újra* ezt a kérdést magadnak. „*Mit jelent nekem Jézus neve?*” Így tudod majd észrevenni, ha a Jézushoz fűződő kapcsolatod – így vagy úgy – megváltozott. Sok-sok növekedést kívánok ebben – mindannyiunknak!

Hangsúlyozva még egyszer, hogy milyen fontos átgondolnunk, hogy mit jelent nekünk Jézus neve, érdemes abba is belegondolni, hogy végső soron, **ha csak ezt kérdezem meg magamtól – akkor előfordulhat, hogy csak magamra nézek.** Ha saját magamból indulok ki – akkor milyennek látszik *nekem* Jézus? **Kaphatok-e így többet – mint ami én magam vagyok?** „*Nem elég ez? Van-e ezen a világon több annál, mint ami én magam vagyok?*” – kérdezheti itt valaki. Hát persze! A világ pontosan ott kezdődik – ahol én már nem vagyok. Az ember csodálatos képessége az, hogy nemcsak megérzi a folytatást „odakint”, hanem vágyakozni kezd arra is, hogy átélje a világ Egészét. „*Megkaphatok-e a világ Egészéből valamit?*” Hát persze! „*Na jó, akkor indulok, és megszerzem.*” Ez nem vezet célra. Ezek csak valamicskék lesznek. És nem a Minden. „*Megkaphatok-e a valamicskék helyett – mindent?*” Hát persze! „*Na jó, akkor nekifeszülök... Harcolok mindenki ellen... El fogok venni mindent...*” Ez csak szerencsétlenné tesz téged. Kisgömböc leszel – amelyik hamarosan kipukkad. Sündisznó – amelyik csak sebezni tud. Aki a saját sorsának a kovácsa akar lenni – könnyen az ujjára üt. „*Van más út?*” Hát persze! **Van más út. Akkor kaphatunk meg mindent – ha nem magunkra nézünk. Akkor kaphatunk meg Mindent – ha Jézusra nézünk.** „*Nem merek Jézusra nézni. Félek attól, hogy rám zuhan a Minden.*” Pontosan annyi jelenik meg ebből a te életedben – amennyi *most* neked kell. És kinyílik egy ajtó előtted. Egy olyan ajtó, amely minden máshoz elvezet. Ez az ajtó – maga Jézus. És ezt az ajtót *so-ha sem-mi nem* zárhatja be előtted (Jel 3,8).

Nézzünk tehát Jézusra. Kérjük tőle el a Minden-t. Tegyük fel máshogy a kérdést. Nem úgy, hogy mi jelent nekem Jézus neve, hanem úgy, hogy **mit ad nekem Jézus neve?** Emlékezzünk vissza az úrvacsorai liturgia szövegére. Mit is kérünk Jézustól az úrvacsorai imában? „Add meg most mindenkinek azt, amire szüksége van: a kételkedőnek – hitet, a gyengének – állhatatosságot, a keményszívűnek – megtérést, az elesettnek – új erőt, az aggódónak – megnyugvást és a szomorkodónak – vigasztalást”. Már ez a lista is igencsak teljes. De szívünk szerint folytathatjuk tovább – bármeddig. Mit ad nekem Jézus neve? A hivatásom megtalálását. Az egzisztenciám megteremtését. Életem igaz és hű társának a megtalálását. Családalapítást. ...

Jézus neve megmutatja nekünk azt, hogy hol van a helyünk az életben. És ezt senki ne úgy gondolja, ahogyan az esetleges egykori szidalmazás szólt hozzá: „*Majd én megmutatom neked, hogy hol a helyed!*” Jézus nem csökkenteni, hanem *növelni* akar bennünket. *Minden határon túl* növelni. *Saját magába* növelni. És itt érkezünk el megint az oltár előtt felolvasott igéhez: „Mert mindnyájan Isten fiai vagytok a Krisztus Jézusban való hit által. Akik Krisztusba keresztelkedtetek meg, Krisztust öltöttétek magatokra.” (Gal 3,26-27).

Öltsük tehát Krisztust magunkra ebben az új évben! Bizonyára mindannyian tudjátok, hogy miért egy hal lett a kereszténység egyik ősi szimbóluma. Mert a hal görög neve, az ikhthüsz egy olyan rövidítés, amely a „Jészusz Khrisztosz Theoú Hüiosz Szótér” mondatnak, azaz a „Jézus Krisztus Isten Fia, Megváltó” hitvallásnak felel meg. Hoztam mindenkinek egy ikhthüsz kitűzőt. Most kiosztom. – Tűzzük fel magunkra ezt a kitűzőt! Öltsük magunkra Krisztust ebben az új évben! Kezdjünk el úgy élni, hogy Jézus neve van rajtunk.

Mit jelent az, hogy Jézus neve van rajtam? Az újbor új tömlőbe való. (Mk 2,22b) Ez a jézusi figyelmeztetés a január hónap igéje – ahogyan olvastuk az előbb az Evangélikus Útravalóban. Ha Jézussal új bor töltődik belém az új évben, akkor kezdjen el ez látszódni rajtam. Például hogyan? Például úgy, ahogy a most kezdődő év igéje fogalmazza meg: **„Minden dolgokat szeretetben menjen végbe!”** (1Kor 16,14). – Támasszon a Jézusból felénk áradó, és az emiatt belőlünk másokra átáradó szeretet nagy erőt a mi körülmetélt szívünkben – és az egész életünkben. Menjen minden dolgunk szeretetben végbe! Legyen ilyen az új évünk! Ahogyan énekeltük az előbb: Jézus legyen jelszavunk – Jézus neve jó pajzsunk. **Jézus nevével, Jézus nevében és kegyelmében induljunk el az új évbe! Ámen.**